

DECIZIA nr. 197 / .2011
privind solutionarea contestatiei formulate de
SC C SRL din T - judetul Arges ,
inregistrata la D.G.F.P. Arges sub nr. .../.2011

Direcția generală a finanțelor publice Arges a fost sesizată de SC C SRL din T asupra contestației înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice Arges sub numărul ../.2011 .

SC C SRL din T - judetul Arges contesta decizia de impunere nr. F-AG .../.2011 emisă în baza raportului de inspecție fiscală număr ../.2011 prin care s-a stabilit de plată în sarcina sa suma de X lei reprezentând:

- Y lei taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- Z lei majorări de întârziere taxa pe valoarea adăugată.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art. 205 si art. 209 lit. a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa soluzioneze contestatia formulata de SC C SRL din Topoloveni - judetul Arges.

I. Prin contestatia formulata, SC C SRL din Topoloveni - judetul Arges. arata ca nu este de acord cu plata sumei de X lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata si majorari de intirziere aferente stabilite prin decizia de impunere nr. F-AG ./2011 , precizind urmatoarele :

Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de Y lei: societatea contestatoare arata ca in mod nelegal organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta cheltuielilor cu aprovizionarile de carburanti , avind in vedere faptul ca “ detine bonuri fiscale stampilate si foi de parcurs.” Totodata contestatoarea sustine ca “ jurnalele de taxa pe valoarea adaugata se potrivesc cu deconturile de TVA” iar societatea “ prin specificul activitatii lucreaza numai cu persoane fizice carora li se elibereaza bon fiscal prin casa de marcat si nu facturi fiscale....”.

Astfel, avind in vedere toate aceste precizari, petenta considera ca nelegala taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de Y lei, iar in consecinta si majorarile de intarziere aferente in suma de Z lei sint nedatorate.

Referitor la vizarea mijlocului fix la valoarea de M ron, contestatoarea arata ca a realizat aceasta vnzare la pretul pietii, „ mijlocul fix fiind integral amortizat,..... iar scaderea ulterioara din evidenta mijloacelor fixe nu are nici o legatura cu valoarea de inventar....”.

Urmare a celor prezentate, petenta considera masurile organelor de inspectie fiscala ca nelegale , iar sumele stabilite suplimentar in sarcina sa ca nedatorate.

II. Prin Decizia de impunere nr. F-AG ./2011, intocmita in baza Raportului de inspectie fiscala F- AG ./2011 organele fiscale ale Activitatii de Inspectie Fiscala au stabilit in sarcina petentei obligatii fiscale suplimentare in suma de X lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata si majorari de intirziere aferente, avind in vedere urmatoarele constatari:

In perioada ../.2007-../.2010, societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta aprovizionarilor cu carburanti in baza bonurilor fiscale detinute , fara a justifica necesitatea aprovizionarii si a consumului respectiv .

Urmare verificarii, organele de inspectie fiscala au considerat ca societatea nu a respectat prevederile art.145 si art.146, alin.2 din Legea 571/2003, fapt pentru care a considerat ca nedeductibila fiscal taxa pe valoarea adaugata aferenta aprovizionarii de carburanti si au stabilit pri urmare o taxa pe valoarea adugata datorat asuplimentar in suma de Y lei.

Mai mult, pentru taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma totala de Y lei si neachitata la termenele scadente, organele de inspectie fiscala au calculat accesorii aferente in suma de Z lei.

III. Prin referatul numar ../.2011 organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii Inspectie Fiscala considera ca decizia de impunere nr. F-AG ../.2011 cat si raportul de inspectie fiscala nr. F-AG ../2011 „ sint corecte in ceea ce priveste motivele de fapt si temeiurile de drept ale masurilor luate”.

IV. Luind in considerare motivele prezentate de organul emitent al deciziei, motivatiile petentei, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare se retin urmatoarele:

1.Referitor la suma de Y lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este daca societatea beneficiaza de dreptul de deducere a taxei pe valoara adaugata aferenta unor cheltuieli cu carburanti in conditiile in care petenta nu detine documente justificative din care sa rezulta legalitatea acestora.

In fapt , in perioada ../.2007-../.2010 petenta a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta aprovizionarilor de carburanti in baza bonurilor fiscale detinute.

Urmare controlului, organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta aprovizionarilor de carburanti , pe considerentul ca SC C SRL nu a putut justifica cu documente necesitatea serviciilor de aprovizionare cat si a consumurilor inregistrate.

In drept cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art.145, alin.2 si art.146, alin.2 din Legea 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza:

“ Art.145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii în folosul urmatoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile;

Art.146 Conditii de exercitare a dreptului de deducere

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei. “ ,

coroborate cu prevederile pct.46 , alin.2 din *HOTĂRÂRE Nr. 44 din 22 ianuarie 2004* pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal conform caruia:

“ (2) Pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999](#) privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului....”

Totodata sint incidente si prevederile art.11, alin.1 din *Legea 571/ 2003* privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare , conform caruia:

“ (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot sa nu ia în considerare o tranzactie care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei.”

Astfel, avind in vedere prevederile legale sus mentionate se retine ca pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata societatea trebuia sa indeplineasca doua conditii cumulative si anume achizitiile de servicii sa fie destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile si serviciile sa fi fost efectiv prestate, iar la stabilirea sumei unei taxe datorate autoritățile fiscale pot sa nu ia în considerare o tranzactie care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactie.

Mai mult din prevederile legale mentionate se retine faptul ca pentru carburantii auto achizitionati , deducere a taxei pe valoarea adaugata se poate face numai in conditiile in care agentii economici utilizeaza case de

marcat si detin bonuri fiscale stampilate si care au inscrise denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare a autovehiculului.

Din analiza raportului de inspectie fiscala, se retine ca organele de inspectie fiscala au stabilit ca petenta si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru cheltuieli cu achizitii carburanti in baza bonurilor fiscale, fara insa a justifica cu foi de parcurs , deconturi de cheltuieli sau alte documente necesitatea aprovizionarilor efectuate cat si a consumurilor inregistrate.

De asemenea se retine ca bonurile fiscale detinute de catre societate nu au fost intocmite cu respectarea prevederilor legale in vigoare, in sensul ca acestea nu erau stampilate si nu aveau inscrise denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare, fapt pentru care organele de inspectie fiscala au considerat ca bonurile respective nu pot fi considerate documente justificative.

Mai mult, petenta nu a justificat aprovizionarea cu documente justificative , respectiv bonuri fiscale incalcind prevederile art.6 alin.1 si alin.2 din Legea nr. 82 /1991 Legea contabilitatii ,republicata care precizeaza :

“ (1) Orice operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza în momentul efectuării ei într-un document care sta la baza înregistrării în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrării în contabilitate angajeaza raspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat si aprobat, precum si a celor care le-au înregistrat în contabilitate, dupa caz.”

Din prevederile de mai sus se retine ca orice operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza în momentul efectuării ei într-un document care sta la baza înregistrării în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ si angajind raspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat si aprobat, precum si a celor care le-au înregistrat în contabilitat.

Astfel, se retine ca documentele in baza carora s-a inregistrat taxa pe valoarea adaugata deductibila de catre petenta nu intrunesc calitatea de document justificativ in sensul ca din cuprinsul acestora nu rezulta denumirea cumparatorului, numarul de inmatriculare, stampila , etc.

De asemenea , din contestatia depusa de catre petenta, se retine ca acesta nu a adus nici un argument si nici nu prezinta documente justificative in sustinerea cauzei prin care sa combata constatarile organelor de inspectie fiscala sau nu au fost luate in calcul toate documentele depuse de petenta.

Avind in vedere documentele dosarului si faptul ca petenta nu a prezentat documente care sa justifice deducerea taxei pe valoarea adaugata aferenta aprovizionarilor de carburanti, se retine ca in mod corect organele de inspectie fiscala nu au acceptat la deducere taxa pe valoarea adaugata si au stabilit un debit suplimentar datorat in suma de Y lei.

Referitor la afirmatia contestatoarei conform careia " raportul de inspectie fiscala contine date eronate cu privire la perioada in care s-a desfasurat inspectia fiscala, ", aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei avind in vedere ca prin referatul nr.../.2011, inaintat Biroului Solutionare Contestatii prin adresa nr. ../.2011 organele de inspectie fiscala au corectat eroarea cu privire la perioada supusa verificarii.

Prin urmare contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

2. Referitor la suma de Z lei reprezentind accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata , cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care debitele stabilite suplimentar nu au fost achitate la termenele scadente.

In fapt pentru neplata in termen a taxei pe valoarea adaugata in suma de Y lei, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentei accesorii aferente in suma de Z lei.

In drept cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art.119, alin.1 si 4 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit caruia :

" Art.119

Dispozitii generale privind majorari de Întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de Întârziere.

(4) Majorarile de Întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în conditiile aprobate prin ordin al ministrului economiei si finantelor, cu exceptia situatiei prevazute la art. 142 alin. (6).

De asemenea sint aplicabile si prevederile art.120, alin.1 si 7 din acelasi act normativ conform caruia :

"(1) Majorarile de Întârziere se calculeaza pentru fiecare zi de Întârziere, Începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pina la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificată prin legile bugetare anuale.”

Având în vedere prevederile legale sus menționate precum și faptul că organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentului taxa pe valoarea adăugată, datorată și neachitată la termenul scadent, acesta datorează și sumele accesorii în raport cu debitul conform principiului de drept “*accessorium sequitur principale*” .

În concluzie se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea accesoriilor aferente în suma totală de Z lei, contestația urmînd a se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.6, alin.1 și alin.2 din Legea nr. 82 /1991 Legea contabilității, republicată, art.11, alin.1, art.145, alin.2 și art.146, alin.2 din Legea 571 / 2003 privind Codul fiscal, republicat, cu modificările și completările ulterioare, pct.46, alin.2 din *HOTĂRÂRE Nr. 44 din 22 ianuarie 2004* pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, art.119, alin.1 și 4, art.120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,, coroborate cu cele ale art. 205, art.206, art, 207, art. 209, art. 211, art. 213, art.214, art.215, și art.216 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. C SRL din T- județul Argeș împotriva Deciziei de impunere nr. F-AG .../2011 pentru suma de X lei reprezentînd:

- Y lei taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- Z lei majorări de întârziere taxa pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Argeș în termen de 6 luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.

Director executiv